

YX

© LA FIDELITAT DELS
CIGNES NEGRES

EL MARTELL

presenta

una comèdia àcida, quasi tragèdia, estrenada a
la Sala Atrium (2016, Barcelona) i en temporada
a La Seca-Espai Brossa (2017, Barcelona)

LAIA ALSINA FERRER

Text i direcció

SEGON PREMI DE LA BECA DESPERTALAB 2016

PRIMER FINALISTA DEL PREMI ADRIÀ GUAL 2015

Sinopsi

Si esteu llegint això és que ens estimeu. O que heu sentit alguna espècie d'atracció inesperada per una obra amb un títol tan desafortunat com YX (o La fidelitat dels cignes negres)" i esteu intentant esbrinar de què tracta. O potser és que esteu secretament enamorats d'algun dels nostres actors i, per tal de tenir tema de conversa i quedar bé, voleu conèixer fins l'últim detall del nostre espectacle. Sigui com sigui, si esteu llegint aquesta sinopsi -feta sense gaire entusiasme i a altes hores de la nit intentant combinar això del teatre amb qualsevol altra feina precària- és perquè heu sentit un impuls, per petit que sigui, vinculat a l'amor.

Si és així, si heu sentit amor, amor vertader, -el de les pel·lícules de Hollywood o el dels contes de fades-només us fa falta seguir el vostre instint i programar-nos YX, un caramellet romàntic que hem cuinat a foc lent, únicament i exclusivament per a vosaltres.

Això sí, si realment ens estimeu, més val que no torneu mai més al teatre i que no goseu ni somiar, no goseu programar cap altre espectacle. Ara sou la nostra sala i heu de ser només per a nosaltres. En cas contrari, ens sentiríem profundament traïts. I plorariem. Molt.

Fitxa tècnica

- Tipologia: Espectacle de sala
- Disposició del públic: italiana
- Durada: 85 minuts
- Idioma: català (disponible també en castellà)
- Gènere: Teatre de text i teatre visual. Comèdia àcida, quasi tragèdia.
- Data d'estrena: 13 de juliol de 2016 a la Sala Atrium de Barcelona.

Fitxa artística

Text i direcció

Laia Alsina Ferrer

Interpretació

Marc Joy, Cristina Arenas, Andrea Portella, Martí Salvat i Josep Sobrevals

Ajudantia de direcció

Aleix Duarri

Escenografia i vestuari

Carlota Masvidal

Il·luminació

Rubèn Taltavull

Assessoria en cant i moviment

Robert González

Producció

Julia Simó

Caracterització

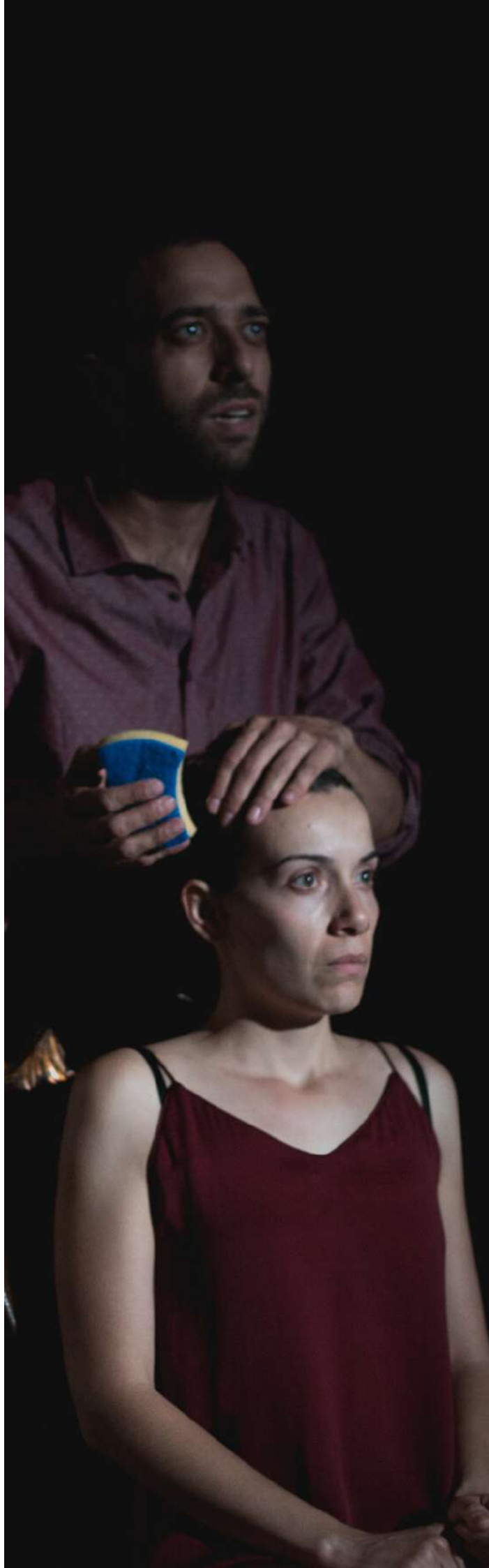
Núria Ribera

Fotografies

Carlota Masvidal i Aleix Duarri

Tràiler

Paula Vallejo

1: I per salvar-nos a tots d'aquest ridícul moment de vergonyeta aliena, es produeix per fi un nou canvi de llum. Gràcies a déu.

5: S'esdevé, així, una llum puntual que provoca uns profundíssims clarobscurs. 3 s'il·lumina de sobte.

3: Il·luminada d'aquesta manera, semblo una nina de porcellana. O una pintura de Goya.

5: Aquesta llum, en un principi, havia de ser per a mi, però al final, tu, va i resulta que no.

Sobre el text

A primer cop d'ull, el text d'Y-X pot semblar-nos l'enèsima reflexió -en clau de comèdia- entorn a les relacions amoroses. La novetat que presenta és, però, que, intentant allunyar-se dels enfocaments psicoanalítics o existencialistes a què estem acostumats, el text aborda l'amor -concretament la cultura de la monogàmia i l'amor romàntic- des d'una perspectiva política.

L'activista feminista Na Pai escriu: "En la nostra societat la monogàmia no és un mer model de relacions afectivo-sexuals, ja que no és una opció més entre d'altres, sinó que és el model hegemònic, en el qual ens veiem forçades a encaixar tan si ens agrada com si no". Efectivament, Y-X recull aquesta tesi i analitza la instrumentalització que s'ha fet de l'amor, convertint el model monogàmic en l'única forma possible d'estimar en el món occidental, una forma que, en tant que obligatòria (no hi ha alternatives possibles), esdevé repressiva. En aquest sentit, el text situa la cultura de la monogàmia al mateix nivell que l'homofòbia i el masclisme, desemmascarant-la, així, com la tercera pota de l'heteropatriarcat.

El text d'Y-X, d'altra banda, participa d'algunes tendències de la dramaturgia contemporània europea, ja que es tracta d'un text rapsòdic i fragmentat sense un argument aristotèlic. En aquest text, a més, s'experimenta i es juga constantment amb mecanismes metateatral que aporten a l'obra una forta comicitat i la doten d'un notable component brechtia que permet a l'espectador distanciar-se de la ficció i desenvolupar una visió crítica davant els fets que se li presenten i, en definitiva, davant del món. I és que, tot i que el contingut del text pugui semblar -almenys a priori feixuc, la realitat és que la textualitat es desenvolupa de forma amena, recurrent constantment a la comèdia per tal de no perdre mai la connexió amb el públic.

Material audiovisual

TEASER: <https://youtu.be/Blzs1rMj6pE> (2017)

TRÀILER: <https://youtu.be/sE4LRNVPY9Q> (2016)

5: Ets tu. Ets tu. Dos, tres, quatre, cinc. Probolan 50. Somatodrol. Ets tu, ets tu. Et tinc al meu davant. Et tinc sempre al meu cap, aquí, aquí, al meu davant. Fa dos-cents trenta-quatre dies que no follo, exercicis per allargar el penis, spinning, el cavall darrera la pastanaga, avui he entès el perquè del meu nom. Així. De sobte. I vint-i-quatre. Descansa. Ho deia el xino aquell. Al vídeo. El vídeo de la síndria, sí, el vídeo, sí, el vídeo de la síndria, el puto vídeo de la puta síndria al cony d'aquella xina, la tia, l'hi clavaven els dits, a la síndria, i la tia es corria, es corria fort, jo no puc, no puc, no podria. Fa dos mil dos-cents trenta-quatre dies que no follo, hòstia, o dos mil dos-cents trenta-cinc, no ho sé, però me la suda, de debò que me la suda, he dit que me la suda, hòstia! Tornem-hi. Això. Tornem-hi. Un, dos, tres, quatre... Així. Així. Així em sento bé. Sóc el puto amo. Sóc el puto amo, però avui, hòstia, avui no he fet la llista de la compra. Melons o síndries? divuit, dinou, vint... Em cal controlar el rebot. El rebot. Au! El puto rebot, hòstia. I vint-i-quatre...

Sobre l'espectacle

Y-X (o La fidelitat dels cignes negres) va ser primer finalista del Premi Adrià Gual 2015 i segon premi de la Beca DespertaLab 2016. Es va estrenar a la Sala Atrium de Barcelona al juliol del mateix any, assolint un 85% d'ocupació durant les deu funcions dutes a terme.

Podríem definir Y-X (o La fidelitat dels cignes negres) com un espectacle limítrof. Així, tot i que a priori sembli un espectacle de text, el cert és que el gest i el moviment desenvolupen una dramaturgia corporal tan complexa que sovint li disputa el protagonisme, matisant-ne el sentit o a vegades, fins i tot, contradient-lo. De la mateixa manera, l'obra no només se serveix d'eines purament teatrals, sinó que, quan és necessari, també incorpora cançons, instruments i molts recursos del món de la dansa. En un mateix sentit, la textualitat afegeix, als fragments dialogats, elements narratius i, fins i tot, sonets amb mètrica i rima estrictes.

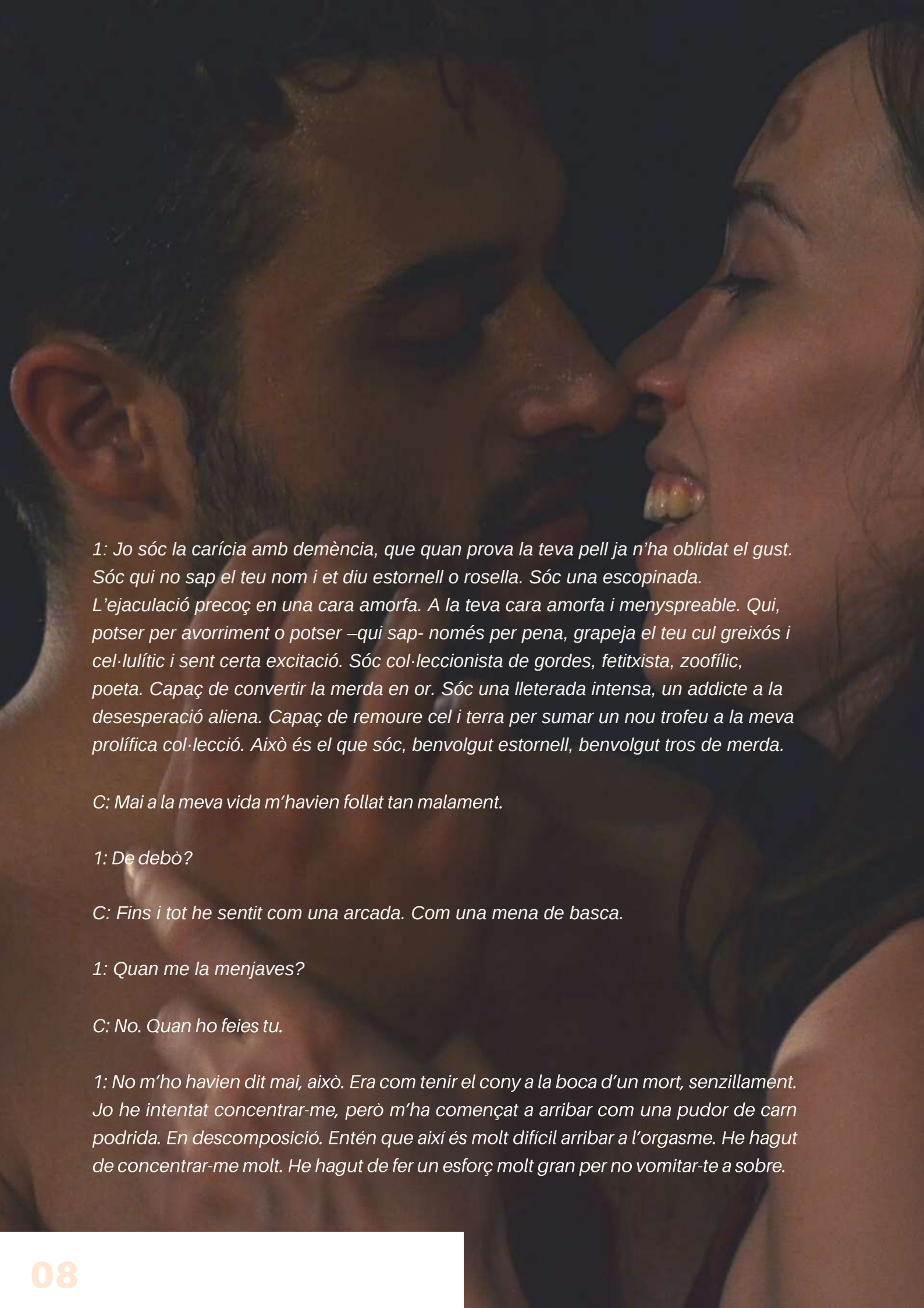

També cal destacar que és difícil definir si Y-X és una comèdia o si pertany, més aviat, al gènere tràgic, perquè si bé resulta innegable el notable component còmic de l'inici de l'espectacle, també és cert que aquest acaba convertint-se, al final, en una tragèdia en tota regla. Pel que fa a l'estètica, l'espectacle viatja des de territoris més poètics i conceptuals a universos més prosaics i populars, que poden esdevenir, fins i tot, grotescos.

Ja per últim, caldria afegir que Y-X planteja un joc impossible -i, d'altra banda, temàtic- entre metateatralitat i teatralitat, en què no existeix la quarta paret i en què no es descobrirà fins al final si els actors són -tal i com se'ns presenta al principi- actors reals parlant sobre el propi espectacle i interpellant el públic o si aquests actors són també personatges presos de la ficció.

Tot plegat es desenvolupa en una escenografia minimalista (composta només per dues impol·lutes cadires victorians que contrasten amb un terra cobert de cendra) que converteix els actors en l'element central de l'escenificació. Aquests, abillats elegantment amb vestits de nit i vestits jaqueta, representen prínceps blaus que -totalment al servei d'una il·luminació que esdevindrà el sisè personatge- acabaran, al final de l'espectacle, sent la viva imatge d'un mite en decadència.

1: Jo sóc la carícia amb demència, que quan prova la teva pell ja n'ha oblidat el gust. Sóc qui no sap el teu nom i et diu estornell o rosella. Sóc una escopinada. L'ejaculació precoç en una cara amorfa. A la teva cara amorfa i menyspreable. Qui, potser per avorriment o potser –qui sap- només per pena, grapeja el teu cul greixós i cel·lulític i sent certa excitació. Sóc col·leccionista de gordes, fetitxista, zoofílic, poeta. Capaç de convertir la merda en or. Sóc una lleterada intensa, un addicte a la desesperació aliena. Capaç de remoure cel i terra per sumar un nou trofeu a la meua prolífica col·lecció. Això és el que sóc, benvolgut estornell, benvolgut tros de merda.

C: Mai a la meua vida m'havien follat tan malament.

1: De debò?

C: Fins i tot he sentit com una arcada. Com una mena de basca.

1: Quan me la menjaves?

C: No. Quan ho feies tu.

1: No m'ho havien dit mai, això. Era com tenir el cony a la boca d'un mort, senzillament. Jo he intentat concentrar-me, però m'ha començat a arribar com una pudor de carn podrida. En descomposició. Entén que així és molt difícil arribar a l'orgasme. He hagut de concentrar-me molt. He hagut de fer un esforç molt gran per no vomitar-te a sobre.

La companyia

El martell és una companyia fundada el 2014 amb l'objectiu de constituir un equip artístic estable amb el qual emprendre la producció successiva d'espectacles de caire polític i sempre vinculats a la societat del nostre temps. Actualment, la companyia està integrada per un elenc de tres actors -Cristina Arenas, Martí Salvat i Josep Sobrevals-, una directora i dramaturga -Laia Alsina Ferrer-, una escenògrafa i figurinista -Carlota Masvidal-, un il·luminador -Rubèn Taltavull- i una productora executiva -Júlia Símó Puyo.

Amb aquest equip hem estrenat quatre espectacles: "Y-X (o La fidelitat dels cignes negres)", el 2016 a la Sala Atrium de Barcelona i el 2017 a La Seca-Espai Brossa; "Ah! (Judit)", el 2017 també a la Sala Atrium de Barcelona; i "El mar no cap dins d'una capsa de sabates", el 2018 al Teatre Tantarantana i "Atlàntida 92 (un espectacle que fa aigües)" el 2019 a la mateixa sala. Actualment, la companyia forma part del Cicló, Cicle de Companyies Independents del Teatre Tantarantana.

Dos elements fonamentals ens defineixen com a companyia: El primer consisteix en el desenvolupament d'espectacles d'un marcat caràcter polític que sempre intenten posar entredit les estructures de dominació pròpies del poder hegemònic del moment. En aquest sentit, no ens decantem per un teatre d'oci, sinó per un teatre que pretén esdevenir necessari. El segon és la utilització d'un llenguatge propi que dona a cos i paraula un mateix nivell de protagonisme. En relació amb aquest punt, sovint ens hem negat a triar entre teatre de text i teatre físic, trobant, en la col·lisió entre aquests dos llenguatges, el nostre espai de creació genuïna, on la contradicció i allò fronterer esdevenen els nostres principals motors creatius.

L'equip

LAIA ALSINA FERRER DIRECTORA I DRAMATURGA

Estudia Direcció i dramaturgia a l'Institut del Teatre (2018) i anteriorment es forma com a actriu cursant primer cicle d'Interpretació al mateix Institut (2009-2011) i graduant-se a l'Escola d'Actor d'El Timbal Estudis Escènics (2006-2008), on també realitza el màster L'actor cinematogràfic (2009). El 2014, funda la companyia de teatre polític El martell, que actualment forma part d'El Cicló del Teatre Tantarantana. Per la companyia El martell escriu i dirigeix "El mar no cap dins d'una capsa de sabates", estrenat el 2018 al Teatre Tantarantana; "Y-X (o La fidelitat dels cignes negres)", el 2016 a la Sala Atrium de Barcelona, reestrenat el 2017 a La Seca-Espai Brossa i segon premi de la Beca DespertaLab 2016; "Ah! (Judit)", estrenat també a la Sala Atrium el 2017 i publicat dins la col·lecció Off Cartell de l'Editorial Rema; i "Z", publicat per l'Editorial Rema el 2015 i finalista del XXXIXè Premi Born de Teatre 2014. Però més enllà de la seva activitat dins la companyia, l'any 2018, estrena el text breu "Aigua" - també publicat per l'editorial Rema- a la Casa de la Maldita Vanidad de Bogotá; el 2017 guanya el Torneig de Dramaturgia del Festival Temporada Alta amb el text "A l'altre barri" que s'estrena -també com a lectura dramatitzada- a la sala Timbre 4 de Buenos Aires i que actualment es troba en procés de publicació per la universitat d'aquesta ciutat; realitza la coordinació escènica d'"Això és un drama" al Teatre Romea; el 2014, participa com a dramaturga a la permorfance "Escribeme (caligrafías clandestinas)" (H. Tornero), coproduïda per Faro Luciole i Tantarantana Teatre; i, el 2013, com a assistent de direcció en pràctiques a "Terra de Ningú" (H. Pinter), dirigit per Xavier Albertí al TNC. Finalment, destaca el seu guardó, als Premis Literaris Ciutat de Tarragona 2010, pel seu conte "Matí", publicat posteriorment per l'editorial Cossetània. Actualment, d'altra banda, forma part de la plataforma d'autors Contexto Teatral.

CRISTINA ARENAS

ACTRIU

Es llicencia en interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona (2009-2013). Com a actriu de teatre l'hem vist recentment a "Infaust", el 2018 al Teatre Akdèmia amb la companyia Projecte Ingenu; "Estimada Maria Aurèlia", també el 2018 als Premis Literaris Ciutat de Tarragona; "Paraules d'amor" (J. Ollé), altre cop el 2018 al Teatre La Gleva i el 2015 a La Seca-Espai Brossa; "El mar no cap dins d'una capsa de sabates" (L. Alsina Ferrer), el mateix 2018 al Teatre Tantarantana amb la companyia El martell; "Utopia" (P. Masaló), estrenat el 2017 a la Sala Hiroshima com a espectacle guanyador del Premi Adrià Gual; "Y-X (o La fidelitat dels cignes negres) (L. Alsina Ferrer), el mateix 2017 a La Seca-Espai Brossa, altre cop amb El martell; "Ah! (Judit)" (L. Alsina Ferrer), també el 2017 a la Sala Atrium, amb la mateixa companyia; "Niu" (M. Garcia-Coté), el 2016 al TNC; "Fusells" (B. Brecht), el mateix 2016 a l'Almeria Teatre; "A House is not a home" (adaptació de P. Masaló a partir d'Interior de M.Maeterlinck), durant la Fira Tàrrega'15 amb la Companyia Ignífuga; "La norma de l'extinció" (adaptació de P. Masaló de Platònov d'A.Txèkhov), el 2014 al Festival Fringe de Madrid i en temporada al Maldà amb la mateixa companyia; "El cantador" (S. Pitarra), també el 2014 al TNC, formant part de la companyia ITNC dirigida per Xicu Masó; "Degustació", dirigit per Joan Ollé al Festival Temporada Alta 2013; "100 femmes" (À. Aymar), al Festival Grec'13; "WK", espectacle de microteatre de Groteska Teatre; ; i "Cuques" (B. Bardagil), el 2012 a la Nau ivanow. Finalment, ha participat en diverses lectures dramatitzades pels cursos de Pau Miró, Cristina Clemente, Esteve Soler i Helena Tornero a l'Obrador de la Sala Beckett (2012-2013).

MARTÍ SALVAT

ACTOR

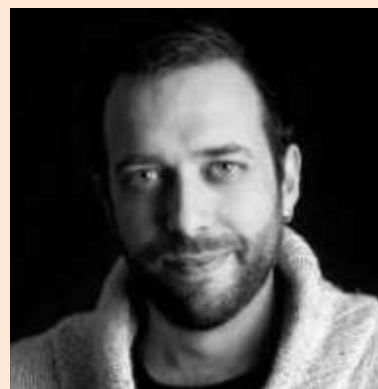

Llicenciat en interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona, segueix la seva formació amb cursos de teatre físic, arts performatives i teatre de vers.

En teatre l'hem vist recentment a InFaust i Yerma de Projecte Ingenu al Teatre Akadèmia; Vaig ser Pròsper i Romeu i Julieta de la mateixa companyia a la Seca-Espai Brossa; a El rei Lear dirigit per Lluís Pascual i a L'Onada, ambdues al Teatre Lliure de Barcelona; El mar no cap dins d'una capsa de sabates de la companyia de teatre polític El martell al Teatre Tantarantana; Ah (Judit) i YX (o la fidelitat dels cignes negres) de la mateixa companyia a la Sala Atrium; Redalitz (Festival Grec'13-Sala Beckett); a l'espectacle juvenil Els guapos són els rars, estrenat al Teatre Gaudí; i a El vídeo no el veurà ningú de Martin Crimp, muntatge dirigit per Carme Portaceli (Festival Grec'12-CDN). En la seva carrera també destaquen tres espectacles de teatre de carrer: La ira dels peixos, muntatge inaugural de FiraTàrrrega'14, coproduït amb la companyia de teatre de carrer xilena "La patriótico interesante"; i Manifesta (FiraTàrrrega'16) i Fuenteovejuna. Breve tratado sobre las ovejas domésticas (espectacle guanyador del III Certamen Internacional Almagro Off i del Premis Max 2015 a millor adaptació teatral) ambdós espectacles de la cia. Obskené. A més a més firma la co-direcció d'Incert, muntatge de circ guanyador dels premis Zirkòlika 2014 en les categories de millor espectacle de circ i millor direcció.

JOSEP SOBREVALS

ACTOR

Es llicencia en interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona (2006-2010), però completa la seva formació amb diversos cursos entre els quals destaquen els impartits per Lluís Pasqual o Oriol Broggi i l'entrenament actoral que realitza a l'Estudi per a l'Actor Laura Jou (2014-2016). D'altra banda, també realitza el Grau Mitjà al Conservatori de Música de Sabadell (1998-2003) i estudia guitarra flamenca a l'Estudi Eduard Orriols (2011-2016). Com a actor de teatre l'hem vist a "Sopa de pollastre amb ordi" (A. Wesker), el 2018 a la Biblioteca de Catalunya amb La Perla 29; "La desaparició de Wendy" (J.M. Benet i Jornet), el 2017 a la Sala Beckett, amb la mateixa companyia; "Aniversari" (J. Casero), el mateix 2017 a l'Escena Nacional Andorra; "Y-X" (o La fidelitat dels cignes negres) (L. Alsina Ferrer), el 2017 a La Seca-Espai Brossa i el 2016 a la Sala Atrium de Barcelona amb la companyia El martell; "Ah! (Judit)", també el 2017 a la Sala Atrium amb la mateixa companyia; "Mars Joan" (R. Esquius), el 2016 al Teatre Tantarantana amb la Companyia Dara; "Bailong" (A. Roca), el 2015 a la Sala Atrium; "El rei Lear" (W. Shakespeare), dirigit per Lluís Pasqual el mateix 2015 al Teatre Lliure; "Nit de reis" (W. Shakespeare), el 2014 a la Biblioteca de Catalunya; "El cantador" (S. Pitarra),), dirigit per Xicu Masó també el 2014 al TNC; "Ensinistrarem els nostres fills" (M. Artigau), el 2013 al Teatre Lliure; "Litus" (M. Buchaca), el 2012 a la Sala Flyhard i al Teatre Lliure; "El mercader de Venècia" (W. Shakespeare), dirigit per Rafel Duran el mateix 2012 al TNC; "Julieta & Romeo" (W. Shakespeare), dirigit per Marc Martínez el 2011 al Teatro Español de Madrid; "A una nena nua llepa-li la pell, llepa-li la pell a una nena nua" (M. Artigau), el 2010 al Teatre Lliure; "Kurva", de La Reial Companyia de Teatre, al Brighton Festival i a FiraTàrrrega'09; i "La gran nit de Lurdes G" (J.M. Miró i C. Clemente); estrenat el 2008 al Versus Teatre. Pel que fa a l'àmbit audiovisual participa a El cor de la ciutat (2007 i 2009, TV3), Infidels (2009, TV3), Ventdelplà (2009, TV3), Pop Ràpid (2011, TV3) i Volveremos! (2011, TV3.)

CARLOTA MASVIDAL

ESCENÒGRAFA

És escenògrafa i gestora cultural. Es llicencia en escenografia a l'Institut del Teatre de Barcelona (2007-2011) i cursa el Màster Oficial en Gestió Cultural de la Universitat de Barcelona (2013-2015). Combinant les facetes d'escenògrafa i figurinista, ha participat recentment a Y-X (o la fidelitat dels cignes negres) (L. Alsina Ferrer) i Ah! (Judith), el 2016 a la Sala Atrium amb la companyia El martell, de la qual és membre fundadora; Z (L. Alsina Ferrer), el 2014 a Can Cassol de Mataró amb la mateixa companyia. Com a figurinista participa a Denarius World, de la companyia Puntmoc el 2017 estrenat a la Mostra de Teatre infantil i Juvenil d'Igualada; Potser (basat en Yes, peut-être, de M. Duras), el 2015 a la Nau Ivanow; Tot Mozart (M. Manyoses), de l'Òpera de Cambra de Sant Cugat, el 2014 al Festival Nits de música al claustre; i la Bella Helena (J. Offenbach), el 2011 al mateix festival i amb la mateixa companyia. Com a escenògrafa participa, al seu torn, a Ni piu al bosc, de la Companyia Terranegra, el 2015 al Teatre Ateneu de Celrà; Constel·lacions (N. Pane), el 2013 al Teatre Akadèmia; i The Canterbury Tales, de la companyia Tacit Theatre, estrenat el 2012 al The Southwark Playhouse de Londres. En la faceta de gestora cultural, assumeix la producció executiva de la II Temporada d'Òpera de Cambra de Barcelona (2016) i és Cap de projectes del Teatre de Sarrià durant les temporades 15-16 i 16-17.

Actualment, coordina projectes i realitza tasques de suport a la producció i distribució de la Cia. Mar Gómez de dansa-teatre.

JÚLIA SIMO PUYO

PRODUCTORA EXECUTIVA

(Barcelona 1990). Es llicencia en Comunicació audiovisual a la Universitat Ramon Llull (2008-2012) i en Història de l'Art a la UNED (2013-2017). Completa la seva formació amb un Postgrau en Producció cinematogràfica a la Universidad de Palermo, Buenos aires (2013). Des del 2014 i fins l'actualitat, ha treballat com a productora freelance a Barcelona a la productora teatral Velvet Events SL, al Festival Grec de Barcelona, al col·lectiu teatral Q-artS, a l'agència Comèdia comunicació, a la productora Montuno i a la Sala Muntaner. Com a productora teatral, ha assumit la producció executiva d'Ah! (Judith) (L. Alsina Ferrer) , el 2016 a la Sala Atrium amb la companyia El martell, de la qual és membre integrant. Anteriorment, l'any 2013, viatja a Buenos aires on treballa en plantilla a la productora Zoomin contenidos Sa. on produeix els micro-documentals Los números hablan (Zoomin i televisió Pública argentina -canal Encuentro) i el programa Mundo leo, de retransmissió setmanal al canal Depor- tv (tVP). També el 2013 i durant la seva estada a Argentina, comença a treballar en la producció de Somos Fútbol, tretze documentals de temàtica futbolística. Actualment és programadora del Teatre la Gleva i productora teatral i audiovisual a l'estudi Bàrbara Granados.

RUBÈN TALTAVULL

DISSENYADOR D'IL·LUMINACIÓ

(Ciutadella de Menorca 1982). Es gradua com a tècnic superior en imatge a l'ITES de Barcelona el 2002. Com a cap tècnic, recentment ha coordinat diferents espectacles de la companyia T de teatre com Premis i càstigs (c. Zorzoli), el 2015 al Teatre Lliure; la seva versió en castellà, Premios y castigos, el 2016 al Teatro Abadía; Els veïns de dalt (c. Gay), també el 2015 al Teatre Romea; la seva versió en castellà, Los vecinos de arriba, el 2016 al Teatro La Latina de Madrid i en gira per Espanya; Dones com jo (P. Miró), el mateix 2015; o Nelly Blue, estrenat l'any 2011. Però més enllà d'aquesta companyia, també realitza tasques de cap tècnic a Primer amor (S. Beckett), estrenat el 2014 a la Villarroel; 30/40 Livingstone (S. López i J. Picó), el mateix 2014; i L'any del pensament màgic (J. Didion), durant el 2009. D'altra banda, com a tècnic de llums, ha participat en diferents espectacles com Non Solum (S. López i J. Picó), estrenat el 2013; Delicades (A. Sanzol), el 2012 amb la companyia T de teatre; Un tramvia llamado deseo (T. Williams), dirigit per Mario Gas el 2011 al Teatre Tívoli; Escenes d'un matrimoni (I. Bergman), el mateix 2011 al TNC; Èric i l'exèrcit del Fènix (V. alexandre), estrenat el 2007; i Una maleta, dues maletes tres maletes (C. Maginer), el mateix 2007. Finalment, ha dissenyat les llums de múltiples muntatges com Ah! (Judith) (L. Alsina Ferrer), el 2017 a la Sala Atrium, amb la companyia El martell, de la qual és membre integrant; Y-X (o la fidelitat dels cignes negres) (L. Alsina Ferrer), el 2016 a la Sala Atrium amb la mateixa companyia; La gavina (A. Txèkhov), el 2015 al Teatre Akadèmia; Solo (A. Strindberg), el mateix 2015 i també al Teatre Akadèmia; Infecte (A. Ramos), el 2014 al Versus teatre; Flames a la fosca (T. Vilardell), al Festival Grec'13; Oceà (A. Baricco), el mateix 2013 al Versus Teatre; Burundanga (J. Galceran), el 2012 a la Villarroel; Un home amb ulleres de pasta (J. Casanovas), el 2010 a la Sala Flyhard; Els malvats (B. Perelló), el 2009 al Versus Teatre.

CONTACTE

manager de la cia

Júlia Simó Puyo
(+34) 619 829 602
julia.simo.puyo@gmail.com

cia el martell

elmartellteatre@gmail.com

@ciaelmartell

/ciaelmartell

/ciaelmartell